

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010580
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816010580.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 24. 01. 2017 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému J.ahradárovi

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný J. D., nar. XX. XX. XXXX v A. A., trvale bytom W., Ľ. Y. XXX/XX/XX, bez pracovného pomeru

je v i n n ý , ž e :

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí J. D., nar. XX. XX. XXXX a W. D., nar. 05. 10. 2000 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 16P 7/2012 - 31 zo dňa 02. 04. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 05. 2012, bol zaviazaný platiť matke detí V. D. výživné 200 euro,- mesačne, a to do 27. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Prievidzi vyhýbal od decembra 2015 do 24. 01. 2017 tým, že bol nezamestnaný, pričom bol síce evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nemal skutočný záujem o prácu, pretože úrad práce mal voľné pracovné miesta , o ktoré sa neuchádzal a na výživnom zostal dlhovať Marte D. 2250,- euro, pričom v dňoch 18. 11. 2016, 30. 11. 2016, 08. 12. 2016 a dňa 22. 12. 2016 čiastočne uhradil výživné vo výške 350,- euro

t e d a :

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 125/2016 Z. z. (ďalej Tr. zák.)

a z a t o s a

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, potom čo podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vypočul obžalovaného, svedkyňu D., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudok číslo listu 36 - 38, listinné dôkazy číslo listu 19 - 25, 39 - 43, 45 - 53, 55 - 61, 66 - 67, správu číslo listu 62, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 63, register trestov číslo listu 64.

Obžalovaný ku skutku, okrem iného, uviedol, že je pravdou, že výživné neplatí, stará sa však o chlapcov. Je pravdou, že nejaké peniaze im dáva bokom. To, že neplatí výživné mu je ľúto. Hľadá si robotu, aj zajtra ide na úrad práce. Na otázku prokurátora uviedol, že je pravdou, že výživné neplatí od decembra 2015. Na ďalšiu otázku uviedol, že v priebehu novembra a decembra 2016 zaplatil celkom 350 euro. Na otázku prokurátora uviedol, že od decembra 2015 nebol nikde zamestnaný. Bol evidovaný na úrade práce, bola mu ponúknutá práca, prácu nezobral. Práca mu bola ponúknutá dvakrát, bolo to v novembri alebo decembri 2016. Na ďalšiu otázku či si hľadal prácu predtým uviedol, že mal zdravotné problémy. Potom čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že nemá žiadne zdravotné problémy, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že to neboli zdravotné problémy, ktoré by mu znemožňovali pracovať. Zaujímal sa o nejaké brigády. O prácu za zaujímal takým spôsobom, že sa pýtal známych. Tiež sa zaujímal cez úrad práce, keď ho zavolali, o prácu. Bolo to vtedy, keď mal na úrade práce povinný kontakt, zaujímal sa tiež o ponuky uvedené v ponuke úradu práce. Potom čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že nebol na žiadnom konkurze, nepodal si žiadnu žiadosť, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, obžalovaný uviedol, že skutočne žiadnu žiadosť si nepodal. Nechodil osobne po firmách hľadať prácu. Na otázku prokurátora uviedol, že má ekonomické vzdelanie, určitú dobu v tomto odbore pracoval. Začal uvažovať, že si otvorí živnosť. Je si vedomý, že neplatenie výživného je jeho chyba, mal však problémy so zdravotným stavom matky. Na otázku prokurátora z čoho žil, uviedol že poberal dávky v nezamestnanosti a mal finančné prostriedky od matky. Občas mal príjem z brigád. Na otázku samosudcu uviedol, že je pravdou že do augusta 2016 bol v podmieničnom odsúdení. Na otázku prečo začal platiť výživné v tejto veci až keď bola podaná obžaloba, uviedol že to nebolo účelové, snažil sa výživné platiť. Na otázku samosudcu, či sa spoliehal na to, že mu niekto požičia na zameškané výživné, uviedol že niečo mal dohodnuté. Je pravdou, že už v roku 2015 výživné neplatil, vtedy ho zaplatil dodatočne.

Svedkyňa D., okrem iného, uviedla, že obžalovaný, napriek tomu, že ho niekoľkokrát vyzývala, prosila, upozorňovala, že podá na neho trestné oznámenie, obžalovaný výživné neplatil. Sama musí pracovať v dvoch robotách aby to finančne zvládla. Synovia sú už na strednej škole. Obžalovaný je lenivý darebák, vedome nechce pracovať. Obžalovaný neplatil výživné až do doby kým prišla obžaloba na súd. V októbri a novembri 2016 zaplatil spolu 350 euro. Je pravdou, že niekedy dal chlapcom vreckové okolo 10 euro. Napriek tomu, že ona má slušný príjem, finančne jej musí vypomáhať matka. Na otázku prokurátora uviedla že obžalovaný neplatil výživné od decembra 2015, zaplatil len v októbri a novembri 2016 spolu 350 euro. Pokiaľ sa týka spôsobu života obžalovaného už sa o to od určitej doby nezaujíma, pred rokom sľúbil jej aj deťom, že sa zamestná. Predpokladá, že je tomu tak aj pretože obžalovaný má ďalšie exekúcie.

Na čísle listu 50 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 24. 05. 2016 z ktorej vyplýva, že v období od 01. 12. 2015 v ponuke voľných pracovných miest boli voľné pracovné miesta so základným vzdelaním. Obžalovaný sa o takéto miesto nezaujímal, a ani mu nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto zo strany úradu práce.

Na čísle listu 76 - 77 sa nachádzajú listinné dôkazy z, ktorých vyplýva, že obžalovaný zaplatil výživné V. D. dňa 18. 11. 2016 vo výške 100 euro, dňa 30. 11. 2016 vo výške 100 euro, dňa 08. 12. 2016 vo výške 50 euro a dňa 22. 12. 2016 vo výške 100 euro.

Po vyhodnotení všetky dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej

zákonnej povinnosti vyživovať iného. Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní priznal, trestná činnosť obžalovaného je taktiež preukázaná najmä výpoveďou svedkyne D. na hlavnom pojednávaní, taktiež listinnými dôkazmi ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z dokazovania je zrejmé, že obžalovaný sa v období od decembra 2015 do rozhodnutia súdu dňa 24. 01. 2017 vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, mesačne bol povinný platiť výživné 200 euro a za uvedené obdobie zostal dlhovať, s výnimkou zaplateného výživného 350 euro, na výživnom sumu 2250 eura. Úmysel výživné neplatiť obžalovanému bol preukázaný, zo správy úradu práce vyplýva, že hoci mali v žalovanom období v ponuke úradu práce voľné pracovné miesta, obžalovaný sa o tieto voľné pracovné miesta nezaujímal, taktiež je zrejmé, že obžalovaný nevyvinul požadovanú osobnú snahu zamestnať sa. Je zrejmé, že spôsob života, ktorý v žalovanom období viedol mu vyhovoval, nepotreboval ho zmeniť. Určitú snahu prejavil až v situácii, že v septembri 2016 bola na neho podaná obžaloba v tejto trestnej veci a potom časť výživného vo výške 350 euro (čo nepredstavuje ani dvojmesačné výživné) zaplatil. Podľa názoru súdu vykonané dôkazy jednotlivito a aj vo svojom súhrne usvedčujú obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti a preto obžalovaný zo žalovanej trestnej činnosti bol uznaný vinným.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz trikrát súdne trestaný, v roku 2009 bol odsúdený aj za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, v dvoch prípadoch má odsúdenia zahladené, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. 1T 53/2014 zo dňa 25. 07. 2014 za prečin podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k podmienenému trestu. Skúšobná doba v tejto veci trvala od 27. 08. 2014 do 27. 08. 2016. V posledných piatich rokoch nebol postihnutý za priestupok.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný neplatil výživné čiastočne aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. 1T 53/2014, súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest v prvej polovici trestnej sadzby v trvaní 5 mesiacov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a takýto druh trestu v takejto výmere, je potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatel'mi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.